زه چا پیدا کړی یم؟ او
ولې؟هر څه د خالق د
وجود څرګندونه کوي

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع

الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پيدا کړي دي؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقيق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟

انسان چا پيدا کړی او هغه ته د اورېدلو، ليدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعيتونو د پوهېدلو وړتيا چا ورکړې ده؟

تاسو د خپل بدن او د ژونديو موجوداتو په سيستمونو کې دا دقيق جوړښت څنګه تشريح کوئ؟ او دا چا لومړی پيدا کړی دی؟

دا لوی کاينات څنګه د کلونو په تېرېدو د خپلو قوانينو سره منظم چليږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامينځته کړي چې دا نړی کنټرولوي (ژوند او مرګ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آيا دې کائناتو خپل ځان پخپله پيدا کړي؟ يا له هېڅ څخه منځ ته راغلي؟ او يا په تصادفي ډول موندل شوي دي؟

ولې يو څوک د داسې شيانو په شتون باور لري چې ليدلی يې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مينه) آيا لامل يې دا نه دی چې هغه يې اغيزې ويني؟ نو څنګه انسان د دې لويو کائناتو د پيدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه يې د پيداينښت، صنعت او رحمت اغيزې ويني؟!

هېڅ هوښيار به دا ونه مني چې ورته وويل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې يو څوک يې جوړ کړي! يا ورته ووايي: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځينې خلک څنګه په هغه چا باور کولی شي چې وايي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پيدا شوي؟ يو عقلمند انسان څنګه منلی شي ورته وويل شي چې: د کائناتو دا دقيق نظم په تصادفي توګه رامينځته شوی دی؟

الله تعالى فرمايلي دي:

﴿أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٣٥ أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٦﴾ [الطور: ٣٥-٣٦]

آيا دوی بې له څه شي پيدا کړی شوي دي، يا هم دوی، پخپله پيدا کوونکي دي. آيا دوی آسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي؟ بلکې دوی يقين نه کوي.[٥٢ : ٣٢].

الله سبحانه وتعالی

یوازې یو رب او خالق دی چې ډېر زیات او ستر نومونه او صفتونه لري هغه چې د هغه د کمال څرګندونه کوي: نو د هغه له نومونو څخه دا دي: الخالق (پیدا کوونکی)، الرحیم (رحم کوونکی) الرازق (رزق ورکوونکی) الکریم (سخي ذات) او "الله" د لوی څښتن سبحانه و تعالی تر ټولو مشهور نوم دی، او معنی یې دا ده چې: یوازې د عبادت وړ ذات چې هیڅ شریک نه لري.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي([١]):

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤﴾ [الإخلاص: ١-٤]

(اې نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی). * هم دا الله بې نیازه (بې حاجته) دی * نه یې (څوک) زیږولی او نه دی (له چا) زیږول شوی دی. * او د ده هیڅوک سیال (او) برابر نشته.[١١٢: ١-٤].

او الله تعالی فرمایلي:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَيُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ۝٢٥٥﴾ [البقرة: ٢٥٥]

الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوک وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهیږي چې د دوی مخې یا یې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هیڅ شی نه شي راګیرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسی یې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه یې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی.[٢ : ٢٥٥].

د سپېڅلي رب صفتونه

ښتن تعالی هغه ذات دی چې ځمکه يې پيدا کړه او هغه يې اېل کړه، د خپلو مخلوقاتو لپاره يې مناسبه وګرځوله او دی هغه ذات دی چې آسمانونه او لوی مخلوقات يې په دوی کې پيدا کړل او د لمر، سپوږمی، شپې او ورځې لپاره يې دا دقيق کنټرول رامنځته کړی چې پر عظمت يې دلالت کوي.

رب تعالی هغه ذات دی چې هوا يې موږ ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، او هغه ذات دی چې پر موږ بارانونه وروي او موږ ته يې سمندرونه او سيندونه تابع کړي او دی همغه ذات دی چې موږ ته يې هغه مهال روزي راکوله کله چې موږ د مېندو په رحمونو کې کوچنيان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، او دی همغه ذات دی چې زموږ په رګونو کې يېويني جريان ورکړی، او زموږ زړونو ته يې په مستمر ډول له زيږون څخه تر مرګه حرکت ورکړی دی.

الله تعالی فرمايلي:

﴿وَٱللَّهُ أَخۡرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ۝٧٨﴾ [النحل: ٧٨]

(او الله تاسو د خپلو ميندو له خيټو نه راووېستئ، په داسې حال کې چې پر هېڅ شي نه پوهېدلئ او تاسو ته يې غوږونه او سترګې او زړونه در کړل، د دې لپاره چې شکر وباسئ)(١٦: ٧٨)

هغه رب چې عبادت يې کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي.

زموږ خالق موږ ته عقلونه راکړي چې د هغه عظمت درک کوي، او په موږ کې يې داسې يو طبيعي فطرت زيږولی چې د هغه پر کمال دلالت کوي، او دا چې شوني نده هغه ذات د نيمګړتياوو په صفتونو سره ياد شي.

عبادت بايد خامخا او يوازې د الله جل جلاله وشي، ځکه همدی بشپړ ذات دی چې د عبادت مستحق دی او هر هغه څه چې له هغه پرته يې عبادت کيږي باطل او نيمګړی دی او مرګ او فنا کېدل پرې راځي.

انسان، بت، ونه او يا حيوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي له خپل ځان څخه د ټيټ مخلوق عبادت وکړي؟

شوني نه ده چې رب دې د يوې ميرمنې په خېټه کې د ماشوم په څېر وي او داسې وزيږول شي لکه څنګه چې ماشومان زيږيږي!

څښتن هغه ذات دی چې مخلوقات يې پيدا کړي او مخلوقات يې په قبضه کې دي او د هغه تر واک لاندې دي، ناشونې ده چې انسانان ورته زيان ورسوي؛ او ناشونې ده چې هغه په دار وځړوي، شکنجه يې کړي او سپکاوی ورته وکړي!

ناشونې ده چې رب دې ومري!

څښتن هغه ذات دی چې نه هېروي، نه خوب کوي او نه خوري، هغه لوی دی، ناشونې ده چې ښځه يا بچی ولري؛ خالق د عظمت صفتونه لري او هېڅکله نه اړمن کيږي او نه په نيمګړتيا سره ياديږي، او ټول هغه نصوص چې نسبت يې پيغمبرانو ته کيږي او د خالق د عظمت سره په ټکر کې وي، هغه تحريف شوي نصوص دي او صحيح وحې نه ده کومه چې موسی، عيسی، او نورو پيغمبرانو عليهم السلام راوړې ده.

الله تعالی فرمايلي:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ٧٣ مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٧٤﴾ [الحج: ٧٣-٧٤]

اې خلکو! یو مثال راوړل شوی نو غوږ ورته کیږدی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را یو ځای هم شي هېڅکله به یو مچ هم پیدا نه کړی شي او (دا لا څه) که یو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی. * دوی د الله تعالی قدر ونه کړ، څنګه چې د هغه د قدر کولو حق دی، بېشکه الله خامخا ډېر زوروړ، ښه غالب دی.[۲۲: ۷۳, ۷٤].

آیا دا معقوله ده چې خالق دې موږ له وحی پرته پریږدي؟

آیا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پیدا کړي، آیا هغه یې بې مقصده پیدا کړي دي، حال دا چې هغه په هر څه پوه او حکیم دی؟

آیا دا عقل مني چې هغه ذات چې موږ یې په دومره دقت او مهارت سره پیدا کړي یو او د ځمکې او اسمانونو هر څه یې زموږ تابع کړي، چې موږ به یې له کوم هدف پرته پیدا کړي یو، او یا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابولو پرته پریږدي چې زموږ فکر یې مشغول کړی دی، لکه: ولې موږ دلته یو؟ او له مرګ نه وروسته څه دي؟ او زموږ د پیدایښت موخه څه ده؟

بلکې الله پیغمبران رالیږلي چې موږ د خپل شتون په هدف پوه شو او دا چې هغه له موږ نه څه غواړي!

الله جل جلاله د دې لپاره پیغمبران رالیږلي چې موږ ته خبر راکړي چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، او چې پوه شو څنګه یې عبادت وکړو، او موږ ته د هغه د اوامرو او منهیاتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې موږ ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که موږ یې مراعت کړو، نو پاک او له نیکیو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او یقینا چې الله ډېر پیغمبران رالیږلي، لکه (نوح، ابراهیم، موسی او عیسی) او الله تعالی دغو پیغمبرانو ته داسې نښې او معجزې ورکړې چې د دوی د رېښتینولۍ څرګندونه کوي او دا چې دوی د خالق له خوا رالیږل شوي دي.

او د پیغمبرانو وروستنی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم دی - او الله جل جلاله پرې قرآن کریم نازل کړی دی.

او رسولانو موږ ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې ریښتینی ژوند به له مرګ نه وروسته وي.

او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي؛ هغه ذات چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت هم کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٦﴾ [الأعراف: ٣٥-٣٦]

اي د ادم اولاده! كه تاسو ته له تاسو نه واقعًا رسولان راشي، چې تاسو ته زما آيتونه بيانوي، نو هغه څوک چې پرهېزګاره شو او (د ځان) اصلاح يې وکړه، نو په دوی باندې به نه څه وېره وي او نه به دوی غمجن کېږي. * او هغوی چې زموږ آيتونه يې دروغ وبلل او تکبر يې ترې وکړ، نو هغوی دوزخيان دي، تل ترتله پکې اوسېدونکي دي.[٧ : ٣٥,٣٦].

او الله پاک فرمايلي:

﴿أَفَحَسِبۡتُمۡ أَنَّمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ عَبَثٗا وَأَنَّكُمۡ إِلَيۡنَا لَا تُرۡجَعُونَ ١١٥﴾ [المؤمنون: ١١٥]

آيا نو تاسو ګمان کوئ چې بې شکه موږ تاسو عبث پيدا کړي ياست او دا چې بې شکه تاسو به موږ ته بېرته نه راګرځئ.[٢٣: ١١٥].

قرآن کریم

قرآن کریم د الله تعالی کلام دی چې په وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې نازل کړی، او دا ترټولو ستره معجزه ده چې د محمد صلی الله علیه وسلم د نبوت حقیقت څرګندوي. په خپلو احکامو کې حق او په خپلو معلوماتو کې ریښتینی دی، او الله تعالی یې منکران د یو سورت په څېر د سورت په راوړلو سره وننګول، مګر دوی د هغه حیرانوونکي انداز او الفاظو عاجز کړل، په دې کې ډېر عقلي شواهد او ساینسي حقایق شامل دي چې دا په ډاګه کوي چې دا کتاب د انسانانو لخوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د انسانیت د څښتن پاک کلام دی.

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله له اوله پیغمبران رالیږلي چې خلک د خپل رب لور ته راوبلي او د هغه اوامر او نواهي هغوی ته ورسوي، او د هغوی ټولو بلنه دا وه چې: یوازې د الله جل جلاله عبادت وکړئ او هر کله چې به یو قوم هغه څه پرېښودل پیل کړل چې پیغمبر به یې ورته راوړي وو او یا به یې د هغې د بدنامولو هڅه وکړه، لکه د الله تعالی په یووالي امر، نو الله تعالی به د دې لارې د سمونتیا لپاره بل رسول راولیږه چې خلک بېرته د توحید او د الله تعالی اطاعت ته راوګرځوي، تر دې چې الله تعالی د محمد صلى الله عليه وسلم په رالیږلو سره د رسولانو لړی پای ته ورسوله، چا چې د قیامت تر ورځې پورې ټولو انسانانو ته عمومي او ابدي شریعت راوړی، داسي قانون چې د مخکنیو قوانینو بشپړونکی او منسوخوونکی دی، او لوی الله د قیامت تر ورځې پورې د دې شریعت او رسالت د دوام تضمین کړی دی.

له همدې امله، موږ مسلمانان په ټولو پخوانیو پیغمبرانو او کتابونو. ایمان لرو - لکه څنګه چې الله امر کړی -

الله تعالی فرمایلي:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥﴾ [البقرة: ٢٨٥]

رسول پر هغه څه ایمان راوړی چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی دی په الله او د هغه پر ملایکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو (او وایي چې) موږ د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په مینځ کې فرق نه کوو او وایي چې: موږ واورېدل او خبره مو ومنله (موږ) ستا (نه) بخښنه (غواړو) ای زموږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتګ دی[٢: ٢٨٥].

يو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان يې راليږلي او چا چې له دوی څخه د يوه په پيغمبری کفر وکړ نو په حقيقت کې يې په ټولو کفر کړی دی، له دې به لويه ګناه نه وي چې يو څوک د الله تعالی له وحيې انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پيغمبرانو ايمان راوړل ضروري دي.

په دې زمانه کې پر هر چا فرض دي چې د الله تعالی په ټولو پيغمبرانو ايمان راوړي، او دا کار يوازې د دوی په وروستي او اخري پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم په ايمان راوړلو او پيروي سره کېږي.

الله تعالی په قران کريم کې فرمايلي دي، څوک چې د الله په کوم پيغمبر له ايمان راوړلو څخه انکار کوي نو هغه په الله تعالی کافر او د هغه د وحی دروغ ګڼونکی دی:

لاندې آيت ولوله:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١﴾ [النساء: ١٥٠-١٥١]

بېشکه هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو کافران کېږي او دوی غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په مينځ کې بېلتون وکړي او دوی وايي چې مونږ پر ځينو (رسولانو) ايمان راوړو او په ځينو کافر کېږو او دوی غواړي چې د دې (اسلام او کفر) په مينځ کې (بله) لار ونيسي * دغه کسان په رښتيا کافران دي او مونږ د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تيار کړی دی[٤: ١٥٠,١٥١].

اسلام څه شی دی؟

اسلام؛ د الله تعالی یووالي ته غاړه ایښودل دي، په پیروی سره هغه ته تسلیمېدل او په خوښی او منلو سره د هغه د شریعت پیروي کول دي.

او الله تعالی رسولان له یو پیغام سره رالیږلي چې هغه: د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري.

او اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی، د دوی بلنه یو شان او شریعتونه یې بېلابېل دي. نن ورځ مسلمانان یوازیني خلک دي چې د صحیح دین پیروي کوي، هغه دین چې د ټولو انبیاوو لخوا راوړل شوی او په دې وخت کې د اسلام پیغام حق دی، نو هغه رب چې ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام یې رالیږلي؛ همغه رب دی چې محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، او اسلامي شریعت د نورو مخکنیو شریعتونو منسوخوونکی دی.

ټول هغه دینونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - هغه دینونه دي چې د انسانانو له خوا رامینځته شوي، یا دا چې الهی ادیان وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو، میراثي افسانو او بشري اجتهاداتو ګډوله ترې جوړه شوه. خو د مسلمانانو عقیده یوه روښانه عقیده ده چې بدلون نه مومي، او قرآن کریم ته وګوره چې په ټولو اسلامي هیوادونو کې همدا یو کتاب دی.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي:

﴿قُلۡ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ۝٨٤ وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ۝٨٥﴾ [آل عمران: ٨٤-٨٥]

ته ووایه: موږ ایمان راوړی پر الله او پر هغه (کتاب) چې پر موږ نازل کړی شوی دی او پر هغه څه چې په ابراهیم او اسماعیل او اسحاق او یعقوب او (د هغه) په اولادې نازل کړی شوي دي او پر هغه څه چې موسٰی او عیسٰی او (نورو) نبیانو ته د خپل رب له جانبه ورکړل شوي دي، موږ په دوی کې د هېڅ یو په مینځ کې فرق نه کوو او موږ خاص د هغه (الله) د حکم منونکي یو. * (او څوک چې له اسلام پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی)[٣: ٨٤,٨٥].

مسلمانان د عیسی علیه السلام په اړه څه عقیده لري؟

آیا پوهیږې چې مسلمانان باید د الله تعالی پر پیغمبر عیسی علیه السلام ایمان ولري، له هغه سره مینه ولري، درناوی یې وکړي او په هغه رسالت یې ایمان ولري چې هغه یوازې د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري! او مسلمانان په دې باور دي چې حضرت عیسی او حضرت محمد (صلی الله علیهما وسلم) دواړه پیغمبران وو او دا چې دوی د دې لپاره رالیږل شوي وو چې خلکو ته د الله او د جنت لار وښیي.

او موږ باور لرو چې عیسی علیه السلام د الله تعالی له خوا له لویو پیغمبرانو څخه یو رالیږل شوی پیغمبر دی او موږ باور لرو چې هغه په معجزانه توګه زیږېدلی و، او الله تعالی موږ ته په قرآن کې فرمایلي چې عیسی علیه السلام یې پرته له پلار څخه پیدا کړی، لکه څنګه یې چې آدم له مور او پلار پرته پیدا کړی، نو الله خو په هر څه قادر دی.

او موږ باور لرو چې عیسی معبود نه دی او نه د الله تعالی زوی دی، او نه په دار شوی دی، بلکې هغه ژوندی دی، الله تعالی خپل طرف ته پورته کړی چې په وروستي وخت کې د عادلانه قضاوت کوونکي واکمن په توګه راښکته شي، او دی به له مسلمانانو سره وي، ځکه چې همدوی په توحید ایمان لري؛ هغه توحید چې عیسی او ټولو پیغمبرانو علیهم السلام راوړی دی.

الله پاک موږ ته په قرآن کریم کې خبر راکړی چې د عیسی پیغام (رسالت) د عیسویانو له خوا تحریف شوی او دا چې د ګمراهانو یوې ډلې انجیل تحریف کړی او بدلون یې پکې راوستی او داسې متنونه یې ورزیات کړي چې عیسی نه دي ویلي، د دې خبرې ثبوت د انجیل بېلابېلې نسخې او تر منځه یې د ټکر شتون دی.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې عیسی د خپل رب عبادت کاوه او له هېچا یې نه و غوښتي چې د هغه عبادت وکړي، بلکې هغه خپل قوم ته امر کړی و چې د هغه د خالق عبادت وکړي، خو شیطان عیسویان د عیسی عبادت ته اړ کړل، او الله تعالی موږ ته په قرآن کریم کې فرمایلي چې هغه چاته به ښښنه ونه کړي چې له الله پرته د بل چا عبادت کوي، او دا چې عیسی علیه السلام به د قیامت په ورځ له هغه چا څخه بېزاره شي چې د هغه عبادت یې کاوه او ورته به وایي چې: ما خو تاسو ته امر کړی و چې

د خالق عبادت وکړئ او ما هېڅکله له تاسو نه و غوښتي چې زما عبادت وکړئ. د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی:

﴿يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ١٧١﴾ [النساء: ١٧١]

اې اهلِ کتابو! تاسو په خپل دین کې غُلُوّ (زیاتی) مه کوئ او الله ته یواځې د حقې خبرې نسبت کوئ، یقینًا همدا خبره ده چې د مریمې زوی مسیح عیسیٰ خو بس د الله رسول او د هغه کلمه ده، چې هغه یې مریم ته غورځولې وه او د هغه (الله) له جانبه روح دی، نو تاسو پر الله او د هغه پر رسولانو ایمان راوړئ او تاسو مه وایئ چې (معبودان) درې دي، تاسو (له دې نه) منع شئ، تاسو لپاره به (دا) ډېره ښه وي، یقینًا همدا خبره ده چې الله یو معبود دی زه د هغه پاکي بیانوم له دې نه چې د هغه لپاره دې اولاد وي، خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله ښه کافي دی د کار ساز (په توګه).[٤ : ١٧١].

الله تعالی فرمايي:

﴿وَإِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ءَأَنتَ قُلۡتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيۡنِ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ أَقُولَ مَا لَيۡسَ لِي بِحَقٍّۚ إِن كُنتُ قُلۡتُهُۥ فَقَدۡ عَلِمۡتَهُۥۚ تَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِي وَلَآ أَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِكَۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١١٦﴾

[المائدة: ١١٦]

او کله چې الله وفرمایل: اې عیسیٰ د مریمې زویه! ایا تا خلقو ته ویلي وو چې له الله نه غیر ما او زما مور دوه معبودان ونیسئ؟ عیسیٰ وویل زه ستا پاکي بیانوم، زما لپاره جایز نه دي چې زه هغه خبره وکړم چې د هغې حق ما ته نشته، که چېرې ما دا خبره کړې وَی، نو یقینًا تا ته به معلومه وَی، ته عالم یې پر هر هغه څه چې زما په نفس کې دي او زه نه پوهېږم پر هغه څه چې ستا په نفس کې دي، بېشکه هم ته پر غیبو ښه عالم یې.(٥ :١١٦)

څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله علیه وسلم پیروي وکړي.

له هغو حقایقو چې پیغمبرانو او رسولانو پرې اتفاق کړی دا دی چې یوازې هغه مسلمانان به په آخر کې نجات ومومي چې په الله تعالی ایمان لري او د هغه سره په عبادت کې هېڅوک نه شریکوي او په ټولو پیغمبرانو او رسولانو ایمان لري. هغه څوک چې د موسی علیه السلام په زمانه کې وو او په هغه یې ایمان راوړی و او د هغه په لارښوونو یې عمل کړی و، نو هغوی ښه مسلمانان او صالح مؤمنان دي، خو وروسته له دې چې الله تعالی عیسی علیه السلام راولیږه، نو د موسی علیه السلام پیروان باید په عیسی علیه السلام ایمان راوړي او هغه څوک چې په عیسی علیه السلام ایمان ولري ښه مسلمانان دي، او څوک چې په عیسی علیه السلام له ایمان راوړلو انکار وکړي او ووایي چې زه د موسی علیه السلام په دین یم، هغه مومن ندی؛ ځکه چې هغه د الله تعالی له خوا له رالېږل شوي پیغمبر څخه انکار کړی، همدا رنګه وروسته له دې چې الله تعالی وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولیږه، پر ټولو واجب شوه چې ایمان پرې راوړي، نو هغه رب چې موسی او عیسی یې رالیږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم په رسالت کفر وکړ او ویې ویل چې "زه به د موسی او یا عیسی پیرو پاتې شم، نو دا مؤمن نه دی.

د یو چا لپاره دا بسنه نه کوي چې ووایي هغه د مسلمانانو درناوی کوي او نه یې په آخرت کې د خلاصون لپاره بسنه کوي چې خیرات ورکړي او د غریبانو سره مرسته وکړي، بلکې باید په الله تعالی، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ایمان ولري؛ تر څو الله تعالی ترې دا هر څه قبول کړي!، له شرک او کفر څخه بله لویه ګناه نشته او لدې چې د الله تعالی هغه وحی رد کړی شي چې هغه نازله کړې ده او یا یې د وروستي پیغمبر له پیغمبرۍ انکار وشي. نو هغه یهودو او نصارو چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اړه اورېدلي وي او په هغه یې له ایمان راوړلو انکار کړی او په اسلام کې له داخلېدو یې انکار کړی، د دوزخ په اور کې به د تل لپاره پاتې شي لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایلي:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ٦﴾ [البينة: ٦]

(ببشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به) د دوزخ په اور کې تل ترتله وي، هم دغه کسان تر ټولو بد خلق دي)[۹۸: ٦].

له هغه وخته چې بشریت ته د الله تعالی وروستی پیغام نازل شوی، نو هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پیغام اوري، باید په هغه ایمان راوړي، د هغه د شریعت پیروي وکړي او په اوامرو او نواهیو کې د هغه اطاعت وکړي، او څوک چې دا وروستی پیغام واوري او رد یې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي، د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وینا ده:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ٨٥﴾

[آل عمران: ٨٥]

او څوک چې له اسلام نه غیر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی.[۳ : ۸۵].

او الله تعالی فرمايلي:

﴿قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ٦٤﴾ [آل عمران: ٦٤]

ورته وایه اې اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ یو برابر دی، دا چې د الله نه پرته به بل څه نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شریکوو او نه به څوک له الله نه پرته یو بل د معبودانو په توګه نیسي، نو که وګرځېدل بیا ورته ووایئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان یو.(۳: ٦٤).

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ايمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ايمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالی او مالک دی، د هغه په شان هېڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه يوازې د عبادت مستحق دی.

په پرېښتو ايمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه يې پيدا کړي او دنده يې ورسپارلې چې پر پېغمبرانو عليهم السلام يې وحی نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ايمان راوړل چې الله تعالی په خپلو پيغمبرانو عليهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجيل) او وروستی کتاب قرآن کريم.

په ټولو پېغمبرانو -عليهم السلام- ايمان راوړل لکه: نوح، ابراهيم، موسی، عيسی او د دوی وروستی محمد صلی الله عليه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو څخه وو، د وحی په واسطه يې د دوی ملاتړ کړی او هغه نښې او معجزې يې ورکړې چې د دوی د رېښتينولی څرګندونه کوي.

د آخرت په ورځ ايمان راوړل چې الله جل جلاله به مخکيني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په مينځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخلوي.

په تقدير باور او دا چې الله په هر څه پوهيږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکې کې وي، او دا هر څه يې ليکلي دي او د دې اراده يې هم کړې ده او هر څه يې پيدا کړي هم دي.

اسلام د نېکمرغۍ لار ده

اسلام د ټولو پيغمبرانو دين دی او د عربو پورې ځانګړی دين نه دی.

اسلام په دې دنيا کې د ريښتينې خوښۍ او په آخرت کې د ابدي نعمتونو لاره ده.

اسلام يوازينی دين دی چې د روح او بدن اړتياوې پوره کولی شي او د انسانانو ټولې ستونزې حلولی شي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿قَالَ ٱهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيعَۢاۖ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدٗى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ١٢٣ وَمَنۡ أَعۡرَضَ عَن ذِكۡرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَعۡمَىٰ ١٢٤﴾ [طه: ١٢٣-١٢٤]

(الله) وويل: تاسو دواړه له دې (جنت) نه کوز شئ ټول، ستاسو ځينې به د ځينو نورو دښمنان وي، نو که تاسو ته زما له جانبه هدايت راغی، نو چا چې زما د هدايت پيروي وکړه، نو دی به نه ګمراه کيږي او نه به بدبخته کيږي * او هغه څوک چې زما له ذِکر (قرآن) نه مخ وګرځوي، نو بېشکه د ده لپاره ډېر تنګ ګذران (او ژوند) دی او دی به موږ د قيامت په ورځ ړوند راپورته کوو.[٢٠: ١٢٣, ١٢٤].

اسلام ته په داخلېدو کې څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل سترې ګټې لري، چې ځینې یې دا دي:

- په دنیا کې بریا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شیطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې تر ټولو لویه بریا د دوزخ له عذابه ژغورل، جنت ته داخلېدل او په جنت کې د الله تعالی رضا او د ابدي ژوند ګټل دي.

هغه څوک چې الله تعالی یې جنت ته داخل کړي، د مرګ یا هر ډول ناروغۍ، درد، غم، یا بوډاتوب پرته به په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي، او دوی به هر څه چې دوی یې غواړي ترلاسه کړي.

په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو لیدلي، نه غوږونو اورېدلي او نه د چا په فکر کې ګرځېدلي.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وینا ده چې فرمایي:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧﴾ [النحل: ٩٧]

چا چې نېک عمل وکړ، سړی وي، یا که ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو خامخا هرومرو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، ډېر پاکیزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزا ورکړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل کې چې دوی به کول.[١٦ : ٩٧].

كه اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، چې هغه د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.

انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب به ایمان له لاسه ورکړي.

هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنګه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿... قُلۡ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١٥ لَهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ ظُلَلٞ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحۡتِهِمۡ ظُلَلٞۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ١٦﴾ [الزمر: ١٥-١٦]

ووایه بېشکه (حقیقي) زیانمن هغه خلک دي چې د قیامت په ورځ یې ځانونه او خپلې کورنی په تاوان کې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه څرګند تاوان دی. * د هغوی لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وریځې (لکه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ.[٣٩: ١٥, ١٦].

پرېکړه مه ځنډوه!

دنیا د ابدیت کور نه دی ...

ژر دی چې ټول ښایست به یې له منځه لاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي...

او هغه ورځ به راشي چې د کړنو حسابي به درسره وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی فرمایلي:

﴿وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ٤٩﴾ [الكهف: ٤٩]

(او کتاب به کېښودل شي، نو ته به مجرمان وینې چې له هغه څه نه به وېرېدونکي وي چې په ده کې دي او وایي به: اې زموږ هلاکته! د دې کتاب (عملنامې) څه حال دی چې نه وړه (ګناه) پرېږدي او نه غټه مګر هغه (هره یوه) یې حساب کړې ده او دوی به خپل ترسره کړي عملونه حاضر ومومي، او ستا رب پر هېچا ظلم نه کوي).[١٨ : ٤٩].

او یقینا چې الله تعالی په ډاګه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.

نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٥﴾

[آل عمران: ٨٥]

(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی)[٣ : ٨٥].

نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.

نو الله موږ پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.

ډاډه اوسه چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهېږي چې کله به مري!

نو د قیامت په ورځ به څېل خالق ته څه ځواب وایي چې پوښتنه درڅخه وکړي چې: ولې دې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولې دې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟

نو ته به څېل پروردګار ته د قیامت په ورځ څه ځواب وایي، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری درکړی و او ویلي یې و چې د کفارو برخلیک په دوزخ کې ابدي هلاکت دی؟

او الله تعالی فرمایلي:

﴿وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٩﴾

[البقرة: ٣٩]

او هغه خلق چې کفر یې کړی دی او زمونږ آیتونه یې دروغ ګڼلي دي، همدغه کسان د (دوزخ د) اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي.[٢: ٣٩].

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيکونو تقليد کوي.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپېريال له وېرې يې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.

او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقيدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په ميراث پاتې دي او دوی يې معتاد شوي دي او ډېری نور يې تعصب او له هغه باطل غيرت چې ورته پاتې دی له دې منعه کوي چې اسلام ومني.

او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې بې دليله ودرېږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووايي، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په يوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلی يم!" بلکې هغه بايد له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې بايد فکر وکړي او په خپل هغه عقل سره فکر وکړي چې خالق يې ورکړی ترڅو پوه شي چې دا کائنات يو خالق لري. همدا رنګه څوک چې د ډبرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقليد لپاره هېڅ عذر نه لري، هغه بايد د حقيقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي: زه څنګه کولی شم د يو داسې بې جانه شي عبادت وکړم چې نه زما اوري او نه ما ګوري او هېڅ ګټه هم راته نشي رسولی؟!

په ورته ډول، عيسوی چې په هغو شيانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ بايد له ځانه وپوښتي چې: الله څنګه کولی شي خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان څنګه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ويې وژني؟! آيا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آيا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظيفه ده چې د حق پيروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نيکونو تقليد ونه کړي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ١٠٤﴾ [المائدة: ١٠٤]

او کله چې دوی ته وويل شي چې راشئ هغه شي ته چې الله نازل کړی دی او رسول ته (راشئ)، دوی وايي: موږ ته هغه (لار) کافي ده چې په هغې باندې موږ خپل پلرونه موندلي دي، آيا اګر که د دوی پلرونه داسې وو چې نه پر کوم شي پوهېدل او نه هدايت موندونکي وو[٥: ١٠٤].

هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپېريال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته يوه د خير لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.

نو پر تا باندې سمدلاسه اسلام قبلول واجب دی، خو په تا باندې لازم نه دی چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راوړلو خبر ورکړې او يا د مسلمانېدو اعلان وکړې، کله چې دا کار تا ته ضرر رسوي.

او پوه شه چې کله مسلمان شوې نو ته به د ميليونونو مسلمانانو ورور شې، او کولی شې په خپل هېواد کې له جوماتونو او يا اسلامي مرکز سره اړيکه ونيسې او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړې او هغوی پدې کار سره خوشحالېږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿... وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ ...٣﴾

[الطلاق: ٢-٣]

(او هغه څوک چې له الله نه وويرېږي، (نو) هغه به د ده لپاره د وتلو څه ځای پيدا کړي) او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې ګومان يې نه کوي.[٦٥ : ٢، ٣]

ګرانه لوستونکیه!

آیا د خالق الله رضا کول مهم نه دي -چا چې دربانديې خپل ټول نعمتونه لورولي، چا چې په داسې حال کې خواره درکول چې ته د خپلې مور په خېټه کې د جنین په بڼه وې، او هوا یې دررسوي چې اوس یې تنفس کوې- که د خلکو راضي کول مهم دي؟

آیا د دنیا او آخرت بریالیتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!

خپل ماضي ته اجازه مه ورکوه مخنیوی دې وکړي چې غلطه تګلاره سمه کړې، او سم کارونه وکړې.

نن ورځ ریښتینی مؤمن شه! او شیطان ته اجازه مه ورکوه چې د حق له پیروی څخه دې منع کړي!

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝١٧٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ۝١٧٥﴾ [النساء: ١٧٤-١٧٥]

اې خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه لوی دلیل راغلی دی او مونږ تاسو ته واضحه رڼا نازله کړې ده. * نو هر چې هغه کسان دي چې پر الله یې ایمان راوړ او پر (دین د) هغه یې منګولې ښخې کړې، نو خامخا به هغه دوی په خپل رحمت او فضل کې داخلوي او د خپل ځان په طرف به یې په نېغه لار روانوي.[٤: ١٧٤, ١٧٥].

آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند ترټولو لویه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه ستا لپاره منطقي وي او په خپل زړه کې دې پر حقیقت اعتراف وکړ؛ نو پر تا لازم دي چې د مسلمانېدو لپاره لومړی ګام پورته کړي. آیا ته غواړې زه درسره مرسته وکړم چې ستا د ژوند غوره پرېکړه وکړې او آیا تاته لارښوونه وکړم چې څنګه مسلمان شې؟

مه پرېږده چې ګناهونه دې په اسلام کې له داخلېدو مخنیوی وکړي، الله تعالی په قرآن کې موږ ته فرمایلي دي چې هغه د انسان ټول ګناهونه ببښي، که چېرته هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو طبیعي ده چې له اسلام راوړلو وروسته به هم درڅخه ګناهونه کیږي، ځکه موږ انسانان یو او بې ګناه پرېښتې نه یو، خو موږ ته په کار دي چې له الله تعالی څخه ببښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو، او که الله تعالی وویني چې ته د حق په منلو کې ګړندی وې او په اسلام کې داخل شوې او د شهادت دوه کلمې دې وویلې، نو هغه به تا سره د نورو ګناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې د الله لوري ته روان شي او د حق پیروي وکړي، الله به درته د نورو نیکیو توفیق درکړي، نو په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه کېږه مه او سمدلاسه اقدام وکړه.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمایي:

﴿قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ ...٣٨﴾ [الأنفال: ٣٨]

(ته هغو کسانو ته ووایه چې کفر یې کړی دی، که چېرې دوی منع شي، (نو) دوی ته به د هغو (ګناهونو) ببښنه وشي چې مخکې (ترې) شوي دي).[٨ : ٣٨].

څه باید وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل آسانه خبره ده او کوم رسم او رواج، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتیا نه لري، انسان باید یوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په داسې حال کې چې په معنا يې پوه شي او ایمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله) یعنې زه ګواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا ګواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته آسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايې نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه يې ووايې او پدې سره به ته مسلمان شې، بیا نو تاته په کار دي چې دین دې زده کړې، کوم چې په دنیا کې ستا نیکبختي او آخرت کې ستا خلاصون او نجات دی.

د اسلام په اړه د لا زیاتو معلوماتو په اړه درته د دې سایټ د لیدلو سپارښتنه کوم:

په .... ژبه د قرآن کریم د معناګانو د ژباړې لینک:

او د دې لپاره چې زده کړې چې څنګه اسلام عملي کړې، تاته سپارښتنه کوو چې دا ویب پاڼه وګورې:

شاخص

زه چا پيدا کړی یم؟ او ولې؟هر څه د خالق د وجود څرګندونه کوي ١
الله سبحانه وتعالی.. ٤
د سپېڅلي رب صفتونه ٥
هغه رب چې عبادت يې کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي. ٦
آيا دا معقوله ده چې خالق دې موږ له وحی پرته پرېږدي؟ ٨
قرآن کريم ١٠
ولې ډېر شمېر رسولان؟ ١١
يو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړی. ١٢
اسلام څه شی دی؟.. ١٣
مسلمانان د عيسی عليه السلام په اړه څه عقيده لري؟ ١٤
زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟.. ١٨
اسلام د نېکمرغی لار ده ١٩
اسلام ته په داخلېدو کې څه کټه کوم؟.. ٢٠
که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟ ٢١
پرېکړه مه ځنډوه! ٢٢
د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيکونو تقليد کوي. ٢٤
هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟ ٢٥
ګرانه لوستونکيه!... ٢٦
آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړې؟.. ٢٧
څه بايد وکړم چې مسلمان شم؟ ٢٨
شاخص ٢٩